

KRONIKA RUCHU LITURGICZNEGO

STOLICA ŚWIĘTA

Dnia 13 grudnia 1957 r. Św. Kongregacja Obrzędów wydała dekret upoważniający Konferencje Biskupów poszczególnych krajów do określania procentu zawartości wosku w świecach przeznaczonych do użytku liturgicznego.

Dnia 15 grudnia 1957 r. Św. Kongregacja Obrzędów opublikowała nową Instrukcję w sprawie odprawiania Mszy św. przez kapłanów niedowidzących, uwzględniającą zasady dekretu o uproszczeniu rubryk.

Przy Papieskim Ateneum Lateraneńskim utworzono *Papieski Instytut Duszpasterstwa*. Instytut obejmuje dwa kursy: niższy, jednoroczny, dla przygotowania kapłanów świeckich i zakonnych do zadań duszpasterskich oraz wyższy, dwuletni, przygotowujący profesorów teologii duszpasterskiej. Wśród przedmiotów wykłada się również liturgię pastoralną.

Pierwszy numer miesięcznika *Fede et arte* z r. 1957 podaje akta VIII Tygodnia sztuki kościelnej. Numery 10—11 tegoż pisma zawierają dokumenty Stolicy Św. odnoszące się do sztuki kościelnej zestawione w porządku chronologicznym od św. Grzegorza Wielkiego do Piusa XII.

ARGENTYNA

Episkopat Argentyński powołał Komisję Liturgiczną, która ma opracować nowy rytuał oraz jednolity przekład *Ordinatorium Missae*.

AUSTRALIA

W dniach 20—24 stycznia 1958 odbył się w mieście Mauly *Narodowy Tydzień Duszpasterski* poświęcony problemom życia duchowego parafii a zwłaszcza duszpasterstwu liturgicznemu. Omówiono następujące tematy: Parafia w życiu Kościoła, Uświęcenie kapłana w działalności przez kult, Uświęcenie kapłana w dzia-

łałości (kapłan i apostołstwo stowarzyszeń), Uświęcenie wiernych przez kult liturgiczny i pozaliturgiczny, Uświęcenie wiernych w działalności.

AUSTRIA

Dnia 14 marca 1957 odbyła się w Instytucie liturgicznym Opactwa św. Piotra w Salzburgu XVII krajowa konferencja liturgiczna pod przewodnictwem J. E. Zaunera, biskupa Linzu, poświęcona odrodzeniu liturgii W. Tygodnia. Postanowiono zachować *Boży Grób*, a procesję rezurekcyjną odprawiać bezpośrednio po Mszy Wigilii Wielkanocnej. Z radością przyjęto możliwość odprawiania funkcji W. Tygodnia z samym diakonem. Omawiano sprawę wprowadzenia dzieci w czynny udział we Mszy św.

Dnia 30 października 1957 w tejże siedzibie odbyła się XVIII Krajowa Konferencja liturgiczna poświęcona formom udziału wiernych we Mszy św.

Na rok 1959 zapowiedziano międzynarodowy Kongres zakrytystianów we Wiedniu pod hasłem: *Miłuję, Panie, piękno domu twego*.

FRANCJA

Problem języków żywych w liturgii pod względem prawnym omawia M. Michaud. *Langue d'Elise et droit liturgique w L'année canonique*, 2 (1954—1955) 99—128). Autor udowadnia możliwość i właściwość wprowadzania języków żywych do liturgii.

We Francji powstało „Towarzystwo św. Ambrożego“ dla popierania śpiewu ludu. Towarzystwo to rozpoczęło wydawanie miesięcznika *Eglise qui chante*. Pierwszy numer ukazał się w Adwencie 1957. Pismo propaguje tak śpiew ściśle liturgiczny, jak śpiew w języku żywym.

Rozpoczęto wydawanie dwutygodnika „*Feu nouveau*“ przy współpracy francusko-belgijskiej. Nowe pismo przeznaczone dla świeckich chce ich wprowadzić w zrozumienie Pisma św i liturgii.

„*La vie spirituelle*“ poświęciło swój numer 456 z lutego 1958, stuleciu objawień w Lourdes. Zawiera on komentarz O. Moos O. P., do psalmów gradualnych używanych w *Officium Parvum B. M. V.*, artykuł O. Humberta O. P. *Różaniec a liturgia*, oraz rozważania o tajemnicach różańcowych ściśle oparte na Piśmie św.

HISZPANIA

W Cuenca odbył się 4 Kongres duszpasterstwa liturgicznego. Zajął się on specjalnie liturgią chorych i pogrzebową oraz jej stroną duszpasterską. Referaty były oparte przeważnie o nową literaturę francuską tego przedmiotu. Odprawiono uroczyste całkowicie w języku hiszpańskim wigilię biblijną.

Opactwo w Montserrat zorganizowało pierwszy tydzień studiów liturgicznych. Tydzień ten poświęcono studiom nad starym rytuałem mozarabskim i jego stosunkiem do rytuału rzymskiego. Okazało się, że język żywy miał bardzo szerokie zastosowanie w starym rytuale, zwłaszcza na terenie diecezji Tarragona. Oczekuje się, że owocem tego tygodnia studiów będzie opracowanie rytuału dwujęzycznego dla Hiszpanii.

NIEMCY

21 maja 1957 zmarł w Berlinie, w czasie wygłaszania przemówienia do nowożeńców, Dr Johannes Pinski. Był on czołową postacią ruchu liturgicznego w Niemczech. W r. 1929 założył pismo *Liturgische Zeitschrift*, które w r. 1943 zmieniło tytuł na *Liturgisches Leben*. Pozostawał w ścisłej współpracy z opactwem Maria-Laach, którego zdobycze naukowe umiejętnie wykorzystywał w duszpasterstwie; opublikował cały szereg artykułów i książek wprowadzających w duchowość liturgiczną, w sakramentalny świat. Wiele z nich tłumaczono na języki obce.

F. Pustet rozpoczął wydawanie nowej Encyklopedii p. t. *Lexikon der Marienkunde*. Dzieło to ma objąć zagadnienie dogmatyczne, biblijne, hagiograficzne, liturgiczne oraz omówić wszelkie formy czci M. Bożej.

WĘGRY

W dniach 21—23 sierpnia 1957 w Budapeszcie, obradowali delegaci Biskupów Węgier dla spraw liturgii. Przedmiotem narad był świeżo przygotowany rytuał dwujęzyczny dla Węgier oraz Wielki Tydzień. Postanowiono przedłożyć Św. Kongregacji Obrzędów do aprobaty nowy jednolity rytuał łacińsko-węgierski, w którym zachowano kilka właściwości krajowych, pochodzących z rytuału Ostrzyhomskiego. Przy tłumaczeniu tekstów liturgicznych użyto współczesnego języka literackiego. Podkreślono konieczność duszpasterskiego przygotowania W. Tygodnia. Wyłoniono Komisję, która przygotowuje prośbę do Stolicy Św. o skrócenie Wigilii Wielkanocnej, a zwłaszcza „*Exultet*“ i Prefacji przy poświęceniu wody chrzcielnej.

Dnia 28. IX. 1957 w Ostrzyhomiu, otwarto wystawę ksiąg iluminowanych. Wśród nich przeważają księgi liturgiczne.

Opracował O. FRANCISZEK MAŁACZYŃSKI OSB.